Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Ciumac Vitalii
Dosarul nr. 2r-3049/24 (2-24123392-02-2r-29112024)

D E C I Z I E

20 martie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Marina Anton
Judecătorii Dorin Dulghieru și Constantin Roșca

soluționând *fără participarea părţilor*, recursul declarat de avocatul Gîlca Ilie în interesele S.R.L ,,AS Comerț Group”,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07 noiembrie 2024, prin care a fost respinsă cererea de asigurare a acțiunii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L ,,AS Comerț Group” către Șportova Irina cu privire la încasarea prejudiciului cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

La 29 octombrie 2024, avocatul Gîlca Ilie în interesele S.R.L ,,AS Comerț Group” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Șportova Irina cu privire la încasarea prejudiciului cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu cererea de chemare în judecată, avocatul Gîlca Ilie în interesele S.R.L ,,AS Comerț Group” a înaintat cerere privind aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii, solicitând aplicarea sechestrului pe sumele bănești de pe orice cont bancar și/sau pe alte bunuri mobile sau imobile ce aparțin pîrîtului Șportova Irina, IDNP *****, domiciliată în mun.Chișinău, str. ***** nr.*****, ce nu vor depăși valoarea pretențiilor din acțiune în mărime de 1 387 797,24 (un milion trei sute optzeci și șapte mii șapte sute nouăzeci și șapte) lei și 24 bani.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07 noiembrie 2024 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de avocatul Gîlca Ilie în interesele S.R.L ,,AS Comerț Group” cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 20 noiembrie 2024, prin intermediul poștei electronice, avocatul Gîlca Ilie în interesele S.R.L ,,AS Comerț Group" a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07 noiembrie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii instanței de fond, soluționarea problemei în fond și admiterea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Argumentele recurentului:

În argumentarea cererii de recurs, avocatul Gîlca Ilie în interesele S.R.L ,,AS Comerț Group" a invocat că măsurile de asigurare a acțiunii sunt măsuri urgente de prevenție, cu caracter temporar care au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale reclamanților, contracarând riscul că bunurile pîrîților ar putea fi tăinuite, risipite, înstrăinate, prost administrate, ceea ce, într-un final, ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești. Anume din aceste raționamante, legiuitorul a prevăzut în art. 174 din Codul de procedură civilă că asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă.

Astfel, este cert că în speță, fiind la etapa inițială de derulare a procesului civil, aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, nu este ținută de examinarea cauzei în fond.

Punctează asupra faptului că măsura de asigurare a acțiunii, este acea unică posibilitate temporară, oferită de lege persoanei interesate, destinată să asigure executarea actului judecătoresc pronunţat, precum şi să contribuie la păstrarea situaţiei existente între părţile în litigiu pînă la finisarea examinării cauzei în instanţele de judecată.

În cererea privind aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, reclamantul a invocat existența riscului că neaplicarea sechestrului ar putea pune în pericol executarea ulterioară a hotărârii judecătorești de încasare a prejudiciului material cauzat acestuia prin acțiunile ilicite ale pârâtul Șportova Irina.

În susținerea cererii privind aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, reclamantul a punctat asupra faptului că pîrîtul Șportova Irina își execută obligațiile cu rea-credință, iar, în cazul în care nu vor fi luate măsuri de asigurare a acțiunii, există riscul ca pîrîtul să se eschiveze de la repararea prejudiciului cauzat. Drept dovadă a celor expuse este faptul că, reclamantul SRL ,,AS COMERȚ GROUP" a încercat să soluționeze prezentul litigiu pe cale amiabilă, notificând pîrîtul despre existența prejudiciului material și solicitând repararea acestuia, la care pîrîtul în mod obraznic a ignorat buna relaționare și executarea obligațiilor sale.

Mai mult, punctează asupra faptului că prin acțiunile ilegale ale fostului administrator Șportova Irina, reclamantului SRL „AS COMERȚ GROUP" i-a fost cauzat un prejudiciu material deosebit de mare (enorm) în sumă totală de

1387797,24 (un milion trei sute optzeci și șapte mii șapte sute nouăzeci și șapte) lei și 24 bani. Aceste mijloace financiare au fost scoase ilicit din circuitul economic al întreprinderii, care la moment se află în prag de insolvabilitate din cauza acțiunilor ilicite ale pârâtei Șportova Irina.

Aceste circumstanțe în ansamblu indică în mod clar că pârâtul Șportova Irina, nu este de bună-credință și justifică aplicarea sechestrului atît pe bunurile pîrîtului cît și pe conturile bancare ale acestuia în valoarea sumei pretinse în acțiune, or, neaplicarea sechestrului ar putea pune în pericol executarea ulterioară a hotărîrii judecătorești privind repararea prejudiciului cauzat prin delict.

Instanța de fond a neglijat în mod obraznic toate argumentele reclamantului sus-enunțate, considerând eronat că în prezenta speță nu este impusă aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Constată că în atare circumstanțe există un risc real că bunurile pîrîtului ar putea fi tăinuite, risipite, înstrăinate, prost administrate, ceea ce, într-un final, ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești.

În concluzie, susține că se pune întrebarea la care probe obiective face trimitere instanța și ce circumstanțe sînt obiective în accepțiunea instanței pentru a dovedi imposibilitatea executării hotărîrii judecătorești în cazul neaplicării măsurii de asigurare.

Relatează că instanța nu a motivat de ce a respins argumentele reclamantului, ci doar a menționat că cerința este neprobată, ceea ce a dus la un dezechilibru grav între interesele părţilor cointeresate. După logica expusă în motivarea încheierii adoptate, rezultă că sechestrul urmează a fi aplicat doar după ce pârâtul înstrăinează efectiv bunurile sau în orice alt mod încearcă să camufleze patrimoniul de care dispune. Atunci care este în general logica aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, dacă bunurile pârâtului deja sunt înstrăinate. Legea prevede alte instrumente juridice în asemenea situații cum ar fi spre exemplu acțiunea revocatorie.

Reiterează că o asemenea abordare incorectă și interpretare defavorabilă a legii, contravine esenței și scopului măsurilor de asigurare a acțiunii.

Mai mult reclamantul S.R.L. „AS COMERȚ GROUP” a punctat și a accentuat că aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii are ca scop anume apărarea drepturilor patrimoniale ale acestuia.

Totodată, remarcă faptul că reaua-credință a pârâtului Șportova Irina este evidentă în speță, deoarece pârâtul nu are intenția de a restitui datoria, or, în caz contrar, ultimul fiind notificat despre existența prejudiciului cauzat reclamantului, demult încerca din disponibilitățile sale să stingă datoria măcar parțial, ceea ce nu s-a întâmplat în speță. Astfel, neexecutarea obligației de către pârât în asemenea circumstanțe, reprezintă un indiciu clar că acesta este de rea-credință, și că în situația în care nu vor fi aplicate măsuri de asigurare a acțiunii, acesta se va eschiva în continuare de la achitarea datoriei.

Instanța de fond la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, nu a analizat în detaliu probele prezentate de reclamant și a concluzionat greșit asupra necesității aplicării măsurii de asigurare a acțiunii.

Totodată, la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii urmează a fi apreciată și valoarea acțiunii în sumă de 1387797,24 (un milion trei sute optzeci și șapte mii șapte sute nouăzeci și șapte) lei și 24 bani, care este una foarte mare, o asemenea sumă fiind foarte dificil de executat în practică în situația obținerii unei hotărâri de admitere a acțiunii.

Astfel, potrivit celor indicate, constată că instanța de fond la respingerea cererii de asigurare a acțiunii nu a ținut cont de argumentele invocate de reclamant, nu a apreciat probele prezentate, nu a argumentat în încheierea sa din care considerente a respins cererea, ci doar a menționat că cererea de asigurare este nejustificată prin probe. La fel, instanța nu a ținut cont de hotărârea explicativă a Curții Supreme de Justiție, de situația reală a reclamantului căruia îi pot fi cauzate prejudicii materiale și de reaua-credință a pârâtului, or, luînd în considerație cele menționate, ajunge la concluzia că încheierea din 07 noiembrie 2024, este ilegală, neîntemeiată și urmează a fi casată.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost pronunţată la 07 noiembrie 2024, iar actele cauzei atestă că aceasta a fost remisă la adresa electronică a avocatului Gîlca Ilie reprezentantul S.R.L ,,AS Comerț Group” la data de 15 noiembrie 2024, fiind recepționată de acesta la aceiași dată, fapt confirmat prin scrisoarea de la f.d.69.

Astfel, recursul declarat de avocatul Gîlca Ilie reprezentantul S.R.L ,,AS Comerț Group” împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07 noiembrie 2024 se consideră a fi depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În acord cu prevederile art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte personae.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context, Colegiul notează că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Instanța de recurs relevă că la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de

asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Astfel, Colegiul notează că, obiectul litigiului dedus judecății îl constituie repararea prejudiciului material în mărime de 1 387 797,24 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de asigurare, reclamanta/recurentă Societatea cu Răspundere Limitată „ AS Comerț Group” a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile pârâtei, inclusiv pe sumele bănești de pe orice cont bancar, în limita valorii acțiunii.

La caz, Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă și legală soluția primei instanțe privind netemeinicia cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii or, prin prisma art. 174 Cod de procedură civilă, scopul aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii rezidă din necesitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Aderent, instanța de recurs constată că cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „AS Comerț Group” nu este motivată în fapt, potrivit exigențelor prevăzute de art. 177 alin. (1) din Cod de procedură civilă, primei instanțe, precum și instanței de recurs, nefiindu-i prezentată nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

Mai mult, instanța de recurs evidențiază că recurentul nu a prezentat careva probe, care să demonstreze existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărârii judiciare de admitere a acțiunii.

Totodată, nu pot fi reținute alegațiile recurentului precum că prin acțiunile ilegale ale fostului administrator Șportova Irina, reclamantului SRL „AS COMERȚ GROUP” i-a fost cauzat un prejudiciu material deosebit de mare (enorm) în sumă totală de 1387797,24 (un milion trei sute optzeci și șapte mii șapte sute nouăzeci și șapte) lei și 24 bani, aceste mijloace financiare fiind scoase ilicit din circuitul economic al întreprinderii, care la moment se află în prag de insolvabilitate din cauza acțiunilor ilicite ale pârâtei Șportova Irina, or aceste elemente sunt comune tuturor situațiilor litigioase.

În același timp, Colegiul subliniază că, simpla existență a unor divirgențe între părțile litigante cu caracter patrimonial, nu poate servi drept temei pentru aplicarea măsurii de asigurare în lipsa unui suport probant, mai mult că temeinicia acesteia necesită a fi probată în cadrul procesului judiciar.

În asemenea circumstanțe, Colegiul reține că Societatea cu Răspundere Limitată „AS COMERȚ GROUP" urma să demonstreze prin circumstanțe reale şi probe pertinente şi concludente faptul că în caz de neinstituire a măsurii asigurătorii s-ar crea dificultăți în executarea hotărârii judecătorești sau ar surveni pagube iminente, or, pe lângă faptul că scopul măsurilor de asigurare este de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate, acestea urmează a fi proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

Prin urmare, în contextul celor relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță justificat și argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „AS COMERȚ GROUP".

Subsecvent, Colegiul judiciar apreciază critic argumentele recurentului privitor la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești. Or, argumentele reclamantei/recurente urmau să fie din start temeinice și bine justificate, cu suport probatoriu, să provoace de la bun început o îndoială întemeiată a unui pericol privind crearea unei imposibilități ale executării hotărârii.

La acest capitol, Colegiul civil notează că nu este suficientă simpla expunere a circumstanţelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de netemeinicie pe care se întemeiază, precum şi dezvoltarea lor. Motivarea recursului presupune nu doar exprimarea nemulțumirii faţă de actul de dispoziţie pronunţat de prima instanță, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părţii, instanţa a pronunţat o încheiere neîntemeiată. Condiţia legală a expunerii motivelor de recurs implică determinarea greşelilor anume imputate primei instanţe, o justă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum şi indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția primei instanțe, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune casarea actului de dispoziție.

Reieşind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia că recursul declarat de avocatul Gîlca Ilie în interesele S.R.L „AS Comerț Group" urmează a fi respins, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07 noiembrie 2024.

În conformitate cu art. 425, art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Gîlca Ilie în interesele S.R.L „AS Comerț Group”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07 noiembrie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L „AS Comerț Group” către Șportova Irina cu privire la încasarea prejudiciului cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
Judecătorul: Marina Anton

Judecătorii: Dorin Dulghieru

Constantin Roșca